

[Ole Henriksen]

men åbenbart kun som overskrifter. Når der kommer et reelt forslag om medindflydelse, så er man meget på vagt over for overhovedet at give det, og man snakker om, at rengøringskoner aldeles ikke kan have forstand på, hvad der foregår i en virksomhed. Jo, det kan de helt bestemt have, og jeg synes, det er en meget nedsættende bemærkning at sige, at rengøringspersonalet ikke har forstand på, hvad der rører sig i en virksomhed. Hvis det skulle være tilfældet, så er det nødvendigt for demokratiet inden for virksomhederne, at man giver dette rengøringspersonale, som hr. Melchior nævnte, mulighed for at blive ansvarligt for, hvordan denne virksomhed kører. De må leve med i den, de må netop indføres i virksomheden og ikke holdes udenfor rent beslutningsmæssigt, når det drejer sig om de interne forhold.

Så er der repræsentantskabet, som vi har foreslået. Det er rigtigt, det er et stort repræsentantskab, men helt adskilt som kontrolinstans er det jo ikke. Det er nævnt i forslaget, at f. eks. de enkelte afdelinger skal over i repræsentantskabet og forelægge budgettet dér. Man skal have en diskussion, således at selve radorådet ikke sulter enkelte områder inden for programvirksomheden. Repræsentantskabet får selvfølgelig indflydelse på, at man tilgodeser de enkelte områder inden for udsendelsesvirksomheden, og desuden har repræsentantskabet også indstillingsret til radorådet på forskellige områder, som er nævnt i forslaget.

Med hensyn til selve valget og valgproceduren til radoråd og til repræsentantskab mener jeg, vi må henvise til, at man selv fastsætter sin forretningsorden i de nævnte organer og forsøger at finde frem til fornuftige løsninger, hvordan man får det til at glide, men vi vil da meget gerne drøfte det videre. Hvis man vil have det mere på plads, så er vi da villige til at gå ind i en sådan diskussion.

Ministeren nævnte § 3 vedrørende retten til den lokale spredning. Vi kender godt de forsøgsordninger, der har været rundt omkring, og vi er da også indstillet på, at man skal fortsætte disse forsøgsordninger. Jeg ser ikke, at der er nogen hindring for at gennemføre dette lovforslag. Man kan godt gøre forsøg og på den måde netop opnå det, vi kalder en opløbning af monoopolet. Vi er ikke så uvillige til at opløde monoopolet Danmarks Radio, men vi vil gerne begynde i det

små og gerne begynde lokalt at få lidt mere af det, som nogle kalder konkurrerende forhold – i hvert fald lokalt konkurrerende ting – med ind i radioens virksomhed.

Endelig skal jeg sige om den kritik, der har været angående regionalradioerne, at for os at se er det klart, at der skal være en forbindelse mellem de regionale radioer og Danmarks Radio, og det mener vi bedst vi kommer frem til ved at få et almindeligt programchefansvar lagt ud, således at man kan stå til regnskab, eller hvad man nu gør, både over for repræsentantskab og – i hvert fald rent ledelsesmæssigt – over for selve radorådet. Også her har vi ønsket at nedprioritere den politiske indflydelse.

Der har været så mange venlige bemærkninger, og det er jo ikke dem, jeg skal gennemgå. Kommunerne sagde, at de var tilhængere – det er der også andre der har sagt – af en finansiering over skattebilletten. Her til vil jeg sige, at vi er meget nervøse for at lave det til en radio, der knyttes så tæt til staten, at man kan stå her eller i radorådet og sige: »Hvad er det nu, I laver for skatteydernes penge?« Så begynder det nemlig at blive en statsradio, så det klodser, og det er vistnok det modsatte, vores forslag lægger op til. Det skal i hvert fald ikke være en statsradio, det skal være en selvstændig radio.

Melchior (CD):

Hr. Ole Henriksen gjorde sig skyldig i en meget grov fejlцитering, da han påstod, at jeg skulle have sagt, at rengøringspersonale ikke har forstand på radio. Jeg har ikke sagt det, og jeg har ikke sagt noget som helst, der ligner det og kan misforstås derhen. Jeg har sagt, at fordi man tilfældigvis gør rent i TV-byen, skal man ikke have mere indflydelse på Danmarks Radios programvirksomhed eller virksomhed i det hele taget, end hvis man gjorde rent på en skole eller i en kirke eller i folketinget eller hjemme hos hr. Ole Henriksen. Det er det, jeg har sagt, og jeg har nævnt, at der er også noget, der hedder DSB og postvæsenet, og der er også noget, der hedder hospitaler. Skal også sygeplejersker og sygehjælpere og rengøringspersonale og laboranter være med til at bestemme, hvornår patienterne skal opereres, og hvor dybt der skal snittes? Lad os nu lige passe på, at vi ikke kommer ud i overdrevet.